

Oplevelser omkring en alterdug

v/Gerda Brandt Rasmussen

I forbindelse med anskaffelsen af den nye messehagel besøgte menighedsrådets udsmykningsudvalg væver Elisabeth Hofman. Under besøget sagde det pludselig pling" i mit hoved, og en gammel drøm dukkede op: En hvid alterdug med hvidt platværk (tællesyning) kantet med guldtråd.

Jeg anså det som et projekt, der ville tage et 1/2 til 1 år. Da jeg ikke er helt ung længere, ville jeg alliere mig med en, der var glad for at brodere. Det vidste jeg, at Elli Falk var. Og Elli sagde ja.

Men hvor fik vi de rigtige materialer fra? Jeg vidste jo, at alle de gedigne håndarbejdsskoler og -butikker var lukket i løbet af de sidste 20 år. Ved kontakter til tidligere kolleger blev jeg henvist til et lille galleri i en baggård i Nyhavn - en lille udløber af Håndarbejdets Fremme. Der kunne vi købe stoffet, hørtråd havde de ikke, - men guldtråd til 80 kr. for 10 gram - ups! I min nød henvendte jeg mig til Elisabeth Hofman, og hun sagde: Jeg har vist noget på loftet. Elisabeth kom til Grønnegade med det fineste hørtråd, præcis tykkelse og nok af det.

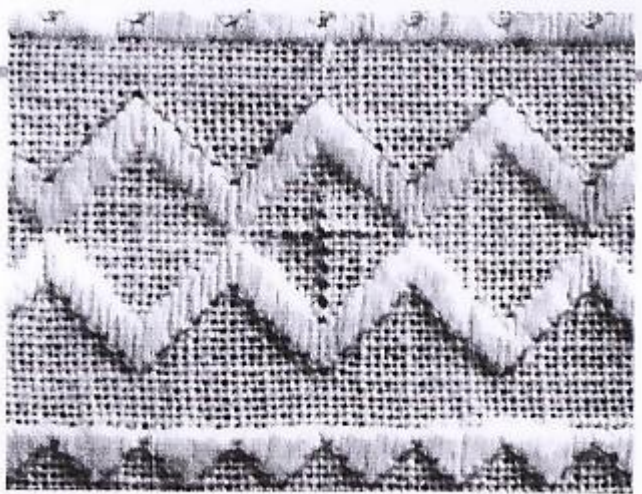
Nu begyndte jeg at søge i mine gamle håndarbejdsmapper. I 1965 var jeg på kursus på Lollands Højskole, og jeg fandt her et skulderstykke på en skjorte på Lollands Museum. Det blev udgangspunktet for vores broderi på alterdugen. Med en mindre bort på hver side blev det en helhed.

Vi prøvede forskelligt guldtråd, lånt af venner og bekendte. Elisabeth Hofman korn også den dag for at se ideen, og vi blev glade og varme om hjertet, da hun sagde: Det er elegant! - men jeg har noget bedre guldtråd, som I må få.

Dagen efter stod der en stor rulle guldtråd på taget af min bil i carporten. Ja, men er det ikke fantastisk. Jeg ringede og takkede, og insisterede på at betale. Men Elisabeth Hofman affærdigede mig med, at hun syntes, at det var så spændende, det vi lavede, at det ville hun gerne støtte.

Elli og jeg begyndte at brodere den 3. marts. Selvfølgelig kunne vi ikke begynde i hver sin ende af den 2,60 m lange bort. Men Elli blev fuldstændig grebet af opgaven. Elli syede og syede, så jeg blev helt forpustet. I løbet af de næste 14 dage var Elli nået så langt, at vi kunne sidde og sy fra hver sin ende. Forestil jer: Vi sidder der, nyder at sy, og får et lille glas vin samtidig med, at vi ordner verdens problemer.

Vi blev færdige i løbet af 1 1/2 måned, og det var forrygende. Påskelørdag lagde Elli og jeg alterdugen på, og selvfølgelig var vi både glade og stolte. Elisabeth Hofman dukkede også op til påskedags gudstjeneste og glædede sig over såvel messehagel som alterdug.

Detalje. Tællesyning eller platværk kantet med guldtråd og syet med bagsting.

Alterdugens bort. Hørlærred broderet med hørtråd og guldtråd.